

Zandvoorts Volkslied

M.: Wilh. Smits
T.: Ds. C.Swaluë

♩ = 75

- ① Ge - luk - kig wij! De fris -sche lucht en't vrij en o - pen strand. Ver -
② Het zou - te nat damp't le - vens -kracht En le - vens - lust in't hart. Het
③ Ver van de stad met al haar pracht En al haar ij - del - heid, zien
④ Haar groen ge - waad, haar sneeuw wit hoofd, be - toov - ren steeds ons oog. En

6

kwikt en sterkt ons ie - dren dag. Ons huis staat hoog op't zand; wij
ruim en heer - lijk zee - ge - zicht ver - drijft bij ons de smart. Wij
wij het prach - tig - ste van al, het beeld der Eeu - wig - heid. Wij
als zij raast en kookt en brandt, slaan wij den blik om - hoog! Ge -

10

le - ven vro - lijk en te - vree, om - dat wij wo - nen aan de zee. Wij
le - ven vro - lijk en te - vree, om - dat wij wo - nen aan de zee. Wij
zijn ge - bo - ren aan de zee, dat maakt, dat maakt ons wel - te - vree. Wij
luk - kig im - mers is ons lot! Waar zee, waar zee is, daar is God! Ge -

14

le - ven vro - lijk en te - vree, om - dat wij wo - nen aan de zee.
le - ven vro - lijk en te - vree, om - dat wij wo - nen aan de zee.
zijn ge - bo - ren aan de zee, dat maakt, dat maakt ons wel - te - vree.
luk - kig im - mers is ons lot! Waar zee, waar zee is, daar is God!